

HOMILIES PER A LES CELEBRACIONS AMB INFANTS

Cicle C

**HOMILIES
PER A LES CELEBRACIONS
AMB INFANTS**

Cicle C

Dossiers CPL, 139
Centre de Pastoral Litúrgica
Barcelona

Director de la col·lecció Dossiers CPL: Josep Maria Romaguera

Publicació preparada per Joasep Maria Romaguera

Disseny de la coberta: Mercè Solé

Il·lustració de la coberta: Júlia Vera Pèlach (Escola Eiximenis, Girona). Dibuix premiat en el Concurs Bíblic de Catalunya promogut per la Federació de Cristians de Catalunya, "Grup Avant" de Terrassa.

© Edita: CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA

Nàpols 346, 1 – 08025 Barcelona

Tel. (+34) 933 022 235 – Fax (+34) 933 184 218

cpl@cpl.es – www.cpl.es

Primera edició: setembre de 2015

ISBN: 978-84-9805-851-2

Dipòsit legal: B 23575-2015

Printed in UE

Imprimeix: Open Print, S.L.L.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepcions previstes per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si us cal fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

SUMARI

PRESENTACIÓ	9
ADVENT	11
Diumenge 1	12
Diumenge 2	14
Diumenge 3	16
Diumenge 4	18
NADAL	21
Nadal del Senyor	22
La Sagrada Família	24
Solemnitat de la Mare de Déu	26
Diumenge 2 després de Nadal	28
Epifania del Senyor	30
Baptisme del Senyor	32
QUARESMA	35
Diumenge 1	36
Diumenge 2	38
Diumenge 3	40
Diumenge 4	42
Diumenge 5	44
Diumenge de Rams – Benedicció dels rams	46
Diumenge de Rams – Missa	48

TRIDU PASQUAL	51
Dijous Sant.....	52
Divendres Sant.....	54
Vetlla Pasqual.....	56
PASQUA	59
Diumenge de Pasqua.....	60
Diumenge 2.....	62
Diumenge 3.....	64
Diumenge 4.....	66
Diumenge 5.....	68
Diumenge 6.....	70
Ascensió del Senyor.....	72
Diumenge de Pentecosta.....	74
SOLEMNITATS DEL SENYOR	77
Santíssima Trinitat.....	78
El Cos i la Sang de Crist.....	80
TEMPS DE DURANT L'ANY	83
Diumenge 2.....	84
Diumenge 3.....	86
Diumenge 4.....	88
Diumenge 5.....	90
Diumenge 6.....	92
Diumenge 7.....	94
Diumenge 8.....	96
Diumenge 9.....	98
Diumenge 10.....	100
Diumenge 11.....	102
Diumenge 12.....	104
Diumenge 13.....	106
Diumenge 14.....	108
Diumenge 15.....	110
Diumenge 16.....	112
Diumenge 17.....	114
Diumenge 18.....	116

Diumenge 19	118
Diumenge 20	120
Diumenge 21	122
Diumenge 22	124
Diumenge 23	126
Diumenge 24	128
Diumenge 25	130
Diumenge 26	132
Diumenge 27	134
Diumenge 28	136
Diumenge 29	138
Diumenge 30	140
Diumenge 31	142
Diumenge 32	144
Diumenge 33	146
Jesucrist, Rei de tot el món.....	148
PROPI DELS SANTS.....	150
La Presentació del Senyor: 2 de febrer	152
Sant Josep: 19 de març.....	154
Sant Joan Baptista: 24 de juny.....	156
Sant Pere i Sant Pau: 29 de juny	158
Sant Jaume, apòstol: 25 de juliol.....	160
La Transfiguració del Senyor: 6 d'agost.....	162
L'Assumpció de la Mare de Déu: 15 d'agost.....	164
Exaltació de la Santa Creu: 14 de setembre.....	166
Tots Sants: 1 de novembre.....	168
Commemoració dels Fidels Difunts: 2 de novembre.....	170
Dedicació de la Basílica del Laterà: 9 de novembre.....	172
Immaculada Concepció de Maria: 8 de desembre.....	174
AUTORS DE LES HOMILIES.....	177

Diumenge 20 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluc 12,49-53

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ En escoltar Jesús parlant del foc i de l'angoixa, ens ve a la memòria la figura dels profetes, amb qui Jesús fou identificar en la seva època (Elies, Jeremies...).
- ▷ Jesús és causa de divisió: davant d'Ell no podem romandre neutrals. Cal optar per Ell o contra Ell. En aquest sentit es converteix en pedra d'ensopac.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ Jesús, en la mateixa línia que els profetes, porta el foc de l'Esperit. És l'Esperit de Déu el veritable motor de la vida de Crist i no n'hi ha d'altre.
- ▷ Davant de Crist, les persones de cada generació han d'optar: o amb Ell o contra Ell. Jesús mateix dirà: "És per fer un judici que jo he vingut en aquest món: perquè els qui no hi veien hi vegin, i els qui hi veien es tornin cecs" (Jn 9,39).

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ Els infants experimenten en el seu ambient i en la seva família com Jesús és causa de divisió. Hem d'animar-los a optar per Ell, com el sentit i la plenitud de la vida.
- ▷ Els cristians vivim la nostra fe com una relació amb Jesús, però això a vegades ens suposa incomprensió i fins i tot persecució.

Benvolguts nens i nenes,

En l'evangeli d'avui, Jesús es presenta una mica radical:

1. Ens diu que ha vingut «a calar foc a la terra»: el foc que Jesús porta és l'Esperit Sant, l'amor de Déu que hauria d'inundar-ho tot. Recordem que en la narració de Pentecosta en el llibre dels Fets dels Apòstols se'ns explica que «se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells» (Fets 2,3).

2. Jesús és conscient que el seu amor envers nosaltres el portarà a donar la vida per tots. Per això diu que «ha de passar la prova d'un baptisme» que li produeix angoixa. El baptisme és la seva mort en creu.

3. Però el més estrany d'aquest relat és escoltar Jesús quan diu que no ha vingut a portar la pau, sinó la divisió... Expliquem una mica aquesta divisió de què ens parla el Senyor: davant Jesús no podem romandre neutres. Davant d'Ell es decideix l'existència. En aquest punt Jesús és radical: o estàs amb mi o estàs en contra meu. No hi ha més opcions. En aquest sentit, Jesús és causa de divisió: fins i tot en la mateixa família uns opten per Ell i altres contra Ell. Per això diu Jesús que no ha vingut a portar la pau, sinó la divisió, és a dir, judici... En cap moment Jesús fomenta la violència contra els altres, però sí que ens avisa que estiguem preparats: serem perseguits com Ell ho va ser...

Anem a participar de l'Eucaristia on s'actualitza l'amor de Jesús en la creu i on es vessa el foc de l'Esperit Sant. Deixem-nos cremar per aquest foc de l'amor de Crist!

Diumenge 21 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluç 13,22-30

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Jesús ha vingut a salvar totes les persones de qualsevol raça i cultura, “d'Orient i d'Occident, del Nord i del Sud”.
- ▷ Encara que la salvació és un do de Déu en Crist, Jesús ens convida a esforçar-nos-hi i a treballar-hi, seguint-lo en el camí de la creu.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ La salvació de Crist no està circumscrita a un país o a una època, sinó que és universal ja que “Déu vol que tots els homes se salvin” (1Tm 2,4).
- ▷ La salvació de Déu, que és un regal, exigeix també esforç. La invitació a entrar per la porta estreta és una invitació a assumir la pròpia creu darrere Jesús.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ A vegades els infants es veuen tancats en el seu grup d'amics o en el clan familiar. La pertinença a la família de Jesús, a l'Església, és una crida a acollir totes les persones de qualsevol raça o nació.
- ▷ Enfront de la cultura *light* del moment, cal convidar els infants a l'esforç en el seguiment de Jesús.

Benvolguts nens i nenes,

Acabem d'escoltar a l'evangeli que Jesús ens presenta la salvació de Déu amb la imatge d'un banquet, on s'asseuran els patriarques i els profetes, amb tota mena de persones de l'Est i de l'Oest, del Nord i del Sud.

Aquesta Eucaristia que estem celebrant és un avançament d'aquest banquet del Regne dels cels a què tots hi som convidats.

Dues idees destaquen especialment en l'ensenyament de Jesús d'aquest diumenge:

1. «Déu vol que tothom se salvi»: per això, Jesús va enviar els seus apòstols i tota l'Església a anunciar l'Evangeli i fer deixebles de tots els pobles i de totes les cultures, perquè totes les persones de tots els temps puguin experimentar «l'alegria de l'Evangeli de Jesús», com li agrada de dir al papa Francesc.

2. Malgrat que la salvació és un do de Déu que ens regala en el seu Fill, Jesús ens recorda que hem d'esforçar-nos per viure els ensenyaments de l'Evangeli en la nostra pròpia vida, i principalment el missatge de la creu gloriosa del Senyor.

Esforcem-nos, avui a l'Eucaristia i cada dia en la nostra vida, a donar gràcies a Déu i lloar Jesús que ha donat la seva vida per la salvació de tots els homes i dones de tots els temps.

Diumenge 22 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluc 14,1.7-14

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Jesús apareix en un àpat amb fariseus: malgrat que l'actitud dels amfitrions és la sospita, Jesús ofereix els seus consells i ensenyaments de manera simpàtica.
- ▷ L'ensenyament de Jesús sobre la humilitat i sobre la generositat ens fa pensar en la coherència del mateix Jesús: Ell ha optat expressament per la humilitat per enriquir-nos a nosaltres amb tot allò de què Ell s'ha després.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ Seguir Jesús comporta optar per la humilitat com a estil de vida, ja que «qui s'humilia serà enaltit» per Déu.
- ▷ El deixeble de Crist ha experimentat en la seva vida la generositat del Mestre, per la qual cosa està preparat per superar els convencionalismes socials i culturals, mostrant una generositat més enllà del que és políticament correcte.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ El context on els infants es mouen no acostuma a donar gran valor a la humilitat com a estil de vida. Convé tenir-ho present a l'hora de presentar-los la persona i el missatge de Jesús.
- ▷ Tampoc no està de moda aquesta generositat evangèlica de què parla Jesús. Aquest evangeli, per tant, pot ser una ocasió per presentar aquestes dues virtuts evangèliques als infants.

Benvolguts nens i nenes,

AJesús li agradava molt sortir i anar a les cases dels amics i dels qui no n'eren tant, d'amics. En l'evangeli d'aquest diumenge el contemplen a casa d'un fariseu, on alguns l'espien i el miren amb sospita. Però a Jesús no li importa i aprofita l'ambient relaxat del dinar per impartir uns bonics ensenyaments sobre com cal que sigui la vida dels deixebles, que viuen en el món, però no en són, del món, ni pensen com el món.

1. La humilitat: Jesús observa que en el banquet tots es barallen per ocupar els millors llocs, com de vegades també fem nosaltres. Jesús ensenya que no és bo voler sempre destacar i ocupar els millors llocs, primer perquè ens podem emportar un moc, si ens treuen el lloc, i sobretot perquè Déu estima els humils i enalteix a qui s'humilia, mentre que humilia a qui s'enalteix.

2. La generositat: Jesús dona una ullada als comensals i veu que tots són de bona posició. Jesús ensenya que no és encertat compartir només amb qui ens pot correspondre perquè «ja tindriem recompensa». Ell ens convida a anar més enllà i compartir amb els qui no poden correspondre'ns, perquè ens recompensarà el mateix Déu.

Aquestes dues virtuts no són només teoria, sinó que les veiem encarnades en la vida de Jesús i en la vida de molts sants que han imitat Crist en humilitat, entrega i generositat. Per això han arribat a ser grans als nostres ulls, perquè el Senyor els ha elevat i enaltit.

Diumenge 23 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluc 14,25-33

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Jesús es presenta en aquest evangeli com el model dels seus deixebles. No hi ha res ni ningú per damunt d'Ell. Això ho ha de saber conscientment cada un dels seus seguidors.
- ▷ Encara que, de vegades, sembla que Jesús és un company més de camí, Ell és qui marca el camí, o més ben dit: Ell és «el camí, la veritat i la vida» (Jn 14,6).

Missatge principal de l'evangeli

- ▷ L'evangeli d'aquest diumenge posa en el centre la importància de la coherència de vida en el deixeble i seguidor de Crist.
- ▷ Res ni ningú no estan per damunt del Mestre. Els deixebles han d'aprendre a resoldre els conflictes de valors, posposant i renunciant a tot el que s'interposi en el seguiment de Jesús.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ Als infants els pot resultar estrany aquest missatge de la sobirania absoluta del Senyor en la vida del creient.
- ▷ No obstant això, pot ser una bona ocasió per explicar-los el primer manament: «Estimar Déu sobre de totes les coses».

Benvolguts nens i nenes,

Quan som petits ens agrada assemblem-nos als nostres pares o mares, als nostres germans i amics... Quan creixem comencem a tenir herois a qui ens agradaria semblar-nos: esportistes, genis, artistes, famosos...

Per a un cristià el millor model d'una vida plena i feliç és Jesús: Ell és el nostre heroi! Només Ell ens pot oferir la salvació i l'alegria veritable! Res ni ningú, per tant, no pot haver-hi per damunt del Senyor.

Per això, a l'evangeli d'avui Jesús ens recorda que Déu ha de ser el primer. No podem posar per davant res ni ningú: ni pares ni mares, ni germans o germanes, ni amics... ni tan sols nosaltres mateixos.

Seguir Jesús i viure per a Déu de vegades exigeix renunciar a coses. Aquestes renunciacions, en primer lloc, són per a bé nostre; i, a més, Déu ens les recompensarà... Com a deixebles de Jesús, cal que ens acostumem de vegades a deixar coses que no ens ajuden massa. Pensem, per exemple, les coses que hem de deixar per venir a la catequesi, per participar a la missa el diumenge, per fer classe de religió, per estimar els nostre pròxim i perdonar els altres...

No és fàcil ser deixeble de Jesús, per això necessitem que Ell ens ajudi amb la seva gràcia i amb la força de l'Esperit Sant.

Demaneu-li aquesta gràcia avui a la missa! Que puguem posar el Senyor com el primer per damunt de tot!

Diumenge 24 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluc 15,1-32

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Jesús acull a tothom, sempre. No li importa el mal que hagi fet, Ell sempre vetlla per tota persona, i proposa canviar a millor la pròpia vida.
- ▷ Jesús està sempre a prop de les persones que tothom rebutja.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ El missatge que l'evangelí ens proposa és que els seguidors de Jesús hem de ser acollidors de tothom, no rebutjar mai ningú pel mal, pecat, que hagi comès. Tothom pot convertir-se, canviar, millorar.
- ▷ Sobre la compassió i el perdó: Jesús, sempre es posa en el lloc dels altres i intenta buscar el millor per a ells des de la compassió i el perdó, ho demostra en la seva vida i les seves paraules.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ A l'escola o amb els amics, moltes vegades rebutgem a algú per ser diferent, a vegades fins i tot ens en burlem: no podem permetre que els prejudicis ens facin rebutjar als altres. Hem de ser acollidors com Jesús.
- ▷ Cal que aprenguem a perdonar sense reserves. No hem de menysprear aquelles persones que ens han fet mal fent-los veure el mal que ens han fet. Hem d'aprendre a perdonar de veritat, com Jesús.

Avui hem escoltat tres paràboles a l'evangeli. Totes tres volen explicar la importància de la persona que es converteix, o sigui, que canvia la seva vida a millor. Una de les paràboles de l'evangeli d'avui ens explica una paradoxa. Compara Déu a un pastor; un pastor que vetlla per les seves ovelles, les estima, les cuida, les tracta bé. Però a la vegada, un pastor que si se'n perd una, deixa totes les altres i va a buscar la que s'ha perdut. Això, per nosaltres no té lògica, si tens cent ovelles i se'n perd una, no en deixes noranta-nou a l'estacada per buscar l'única que s'ha perdut. Però Déu és així.

Com un amo d'una fàbrica, que malgrat que els seus treballadors es portin malament, els estima, els tracta bé; que malgrat que els seus subordinats no facin la seva feina, només els reprèn, els hi indica el bon camí, però mai no els fa fora de l'empresa, perquè sap que sense ells, l'empresa no funciona. I espera, malgrat que tothom li diu que més val sol que mal acompanyat, que els treballadors, aprenguin per si sols, que han de fer les coses ben fetes. D'això se'n diu tenir misericòrdia, ser misericordiós. I el nostre Déu és així.

Déu estima a més no poder, i sempre acull aquell que li demana auxili. Sigui qui sigui, hagi fet el que hagi fet. És per això que l'evangeli acaba amb aquest: «Hi ha més alegria al cel per un pecador convertit, que per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se». En el nostre temps els qui som creients hem de ser com el nostre Pare Déu: persones obertes a tothom. No hem de tancar les nostres comunitats i grups, cal que acollim tothom.

Jesús parla a totes les persones del nostre temps, i ens convida a treballar per la pau, per la justícia, per la igualtat, per la solidaritat; ens convida a deixar de banda les nostres diferències i a buscar el bé comú; a casa primer, al nostre poble, la nostra terra i el món sencer.

Tots som iguals, tots som fills i filles de Déu, sense diferència, sense distinció. Ningú és més important. Tots, hem de reconèixer els nostres propis errors, demanar perdó sense esperar res a canvi i així, de mica en mica, fer una societat millor.

Diumenge 25 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluc 16,1-13

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Jesús es preocupa per les necessitats dels altres, però sobretot pel més important, el seu bé interior. El diner és secundari, mai ha de passar per sobre de Déu ni de les persones.
- ▷ Jesús creu fermament en la fidelitat de les persones les unes envers les altres, com un valor fonamental.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ No es pot servir a Déu i a les riqueses, donant igual importància a l'un i a l'altre: cal aprendre a valorar què és el més important en la vida del cristià.
- ▷ Els cristians hem d'aprendre a descobrir la felicitat en les coses petites de cada dia.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ A l'escola o amb els amics veiem persones que tenen algunes necessitats, no podem deixar-los de banda. Jesús ens convida a veure en els altres algú a qui hem d'ajudar.
- ▷ Hem d'aprendre a valorar el que som. No és tan important tenir moltes i moltes coses, sinó sobretot ser una bona persona. Els diners no fan la felicitat.

Déu i riqueses no són compatibles si es dóna igual d'importància a tots dos.

És sorprenent veure com en països pobres, marcats per la pobresa extrema i el subdesenvolupament, marcats per guerres, odis, injustícies i enganys, les persones que hi viuen, malgrat el gran sofriment que estan vivint, són feliços. Tenen molt poc per viure, quasi res, però amb el poc que tenen trobem la felicitat en les petites coses.

Costa moltíssim ser feliç quan tens de tot en excés, des del plat a taula fins un treball, diners fàcils, una casa, una família. Enmig de tanta varietat, mai s'acaba de ser feliç del tot. Només cal veure o pensar en tantes persones que tenen de tot, moltíssim, i són una colla d'infeliços perquè són tan i tan rics que només tenen diners.

Els cristians hem de prendre l'exemple dels pobres, perquè ells també poden ajudar-nos a nosaltres a ser millors. Trobar l'alegria en les coses petites, en la senzillesa. Trobar Déu arreu, en la bondat, la justícia, la pau.

Hem de deixar de banda els nostres interessos egoistes personals i anar més enllà. L'Eucaristia que celebrem és això, un desig de millorar, d'obtenir el cel, de viure ja la vida per sempre que esperem, aquí a la terra, ara i aquí.

I l'única norma que hem de seguir és la llei de l'amor, de l'estimar. Estimar Déu i els altres. Que els fills estimin els seus pares, que els esposos s'estimin, que els amics s'estimin, que els adversaris s'estimin, que els qui no es parlen des de fa anys deixin les seves diferències i s'estimin, que els tristos o els que s'ho passen malament, estimin, fins els que han patit la injustícia de la pobresa, també estimin... Així, repetint-nos aquesta premissa d'estimar per sobre de tot, mereixerem la vida eterna i si ens ho creiem farem una societat una mica millor.

Preguem avui per tots nosaltres que caminem la nostra vida de la millor manera que sabem, buscant l'alegria i la felicitat en les coses petites. Tant de bo que Déu ens ensenyi a tots plegats a viure aquest esperit de senzillesa tota la vida.

Diumenge 26 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluc 16,19-31

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Per Jesús no hi ha d'haver diferències entre les persones: tots som iguals davant de Déu i per tant, cal que tots siguem igualment valorats pel que som, no pel que tenim.
- ▷ Jesús busca fer entendre la fe des de l'amor, no pas des d'unes normes inhumanes.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ Tots som iguals davant de Déu, no hi ha d'haver cap mena de diferència. El fet que haguem nascut amb més o menys facilitats, no ens ha de fer oblidar la nostra condició de fills d'un mateix Pare del cel.
- ▷ Els seguidors de Jesús hem d'orientar la vida des de l'amor a Déu i els altres, sense fer diferències: tots, per igual, hem de confiar la vida al nostre Déu.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ A vegades fem certes diferències entre nosaltres: potser la condició social, la religió, els costums o la llengua. No podem permetre que això ens faci prejudicar els altres, o creure'ns superiors.
- ▷ La nostra fe ens porta a creure en un futur sempre millor per a tothom, perquè tots som fills d'un mateix Pare del cel.

Continuem aquest diumenge escoltant aquests relats anomenats paràboles, o sigui narracions de Jesús que ens volen fer entendre de quina manera ha de ser la nostra fe cristiana.

Malgrat que ens trobem davant d'un conte de Jesús, podem constatar que això que hem explicat és una gran realitat. En la nostra societat hi ha moltíssimes persones que viuen com aquell pobre Llätzer i molt poquetes que viuen com l'home ric. És una realitat que fa mal.

Podríem justificar la pobresa dient: bé, com que al final, al cel, tothom estarà content, no cal preocupar-se dels que s'ho passen malament. Però això, no és l'Evangelí de Jesús, sinó només una justificació dels rics per evitar embrutar-se les mans ajudant els pobres. Si creiem de veritat en la Paraula de Jesús, els cristians hem d'adonar-nos que no pot ser que hi hagi tantes i tantes persones que viuen la seva vida al llindar o més enllà del llindar de la pobresa. Tots, qui tingui més i qui tingui menys, s'ha de preocupar per les persones que tenen alguna necessitat: sigui la que sigui. Des dels més grans fins als més petits: tots podem ajudar a fer un món una mica més just.

¿Qui és ric?, ¿el qui té molts diners al banc? Així és com ens fan pensar que va la cosa, però ¿sabeu? En el fons és ric de veritat no pas aquell que té molts i molts diners a la cartera, sinó aquell que mira al seu voltant i veu, un munt de persones somrient que l'estimen pel que és, no pel que té.

Aquesta és la teoria, però sabem del cert que també és una realitat. La riquesa de les persones es compta més amb el nombre de somriures que recordem quan ens n'anem a dormir, que no pas amb la quantitat de mantes que ens cobreixen. Els qui tenim més possibilitats, hem de posar la nostra riquesa al servei dels qui més ho necessiten.

Cal que els cristians enriqueim el nostre món ajudant en totes les necessitats, fent el bé amb les nostres accions, com Jesús, tot fent una mica més semblant la nostra societat al cel on esperem arribar el dia que ens toqui.

Diumenge 27 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluç 17,5-10

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Jesús confia totalment en Déu. És un exemple pels seus deixebles i per tota la humanitat. Amb Déu ho podem tot.
- ▷ La senzillesa de Jesús és aclaparadora; malgrat que és el Déu fet home, també és un servent sense cap mèrit.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ En la humilitat i la senzillesa hi ha la grandesa. No hem de creure'ns superiors als altres: cal aprendre a viure en la senzillesa de Jesús.
- ▷ Hem de confiar en Déu; si la nostra fe fos tan gran com un gra de mostassa (que és molt petit) podríem obrar grans coses: no ens hem de cansar de confiar en Déu.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ La persona creient té una força en el seu interior, la fe, que l'ajudarà al llarg de la seva vida. No serà millor ni pitjor, i tindrà les mateixes dificultats i alegries que un no creient, però l'ajudarà a viure la vida des de l'esperança.
- ▷ Fer el bé no ha de ser una cosa extraordinària en la nostra vida: ha de ser habitual. No hem de fer el bé per tenir cap recompensa, sinó perquè és el què s'ha de fer.

Davant de certes situacions que viu el nostre món, negres i fosques, mancades de sentit, sovint ens trobem que només podem viure-les des de la pregària desesperada a Déu. A vegades és per coses que ens passen, a vegades per coses que passen a persones que coneixem i estimem, molt sovint per persones que no coneixem ni potser coneixerem mai, però que la vida, mort, injustícia o violència que estan vivint ens desespera. Perquè no li trobem sentit.

I a vegades podria sortir un crit de ràbia cap a Déu que sembla que no escolti ni vegi res quan passen coses dolentes. Ens vénen tants exemples al cap... Sovint ens preguntem per què Déu ens ha posat en el món si hem de veure i viure això.

I arribats en aquest punt, ens adonem que si estem en el món, és perquè tenim una cosa en el nostre cor que pot fer-lo canviar. És l'esperança d'un demà millor sempre. Un tresor que és ben petit, més petit que la més petita de totes les llavors, però que essent tant i tant petit, pot canviar el món. Ens ho ha dit l'evangeli amb aquesta fantàstica paràbola que compara la fe amb la llavor de mostassa.

Davant d'aquestes situacions que ens sobrepassen podem quedar-nos tancats a casa nostra i resar perquè el món millori; o podem sortir al carrer i transmetre amb la nostra manera de fer i viure que tot està per fer i tot és possible, i buscar els mitjans per millorar totes aquestes calamitats.

Déu –per mitjà de les persones que tenim al nostre costat– ha posat en els nostres cors la llavor de la fe i de l'esperança; perquè quan veiem un immigrant, algú que plora, un egoista, un lladre, algú violent transmetem bondat, acollida, respecte, dignitat. No ens hem de deixar portar per prejudicis, hem de mirar els altres als ulls i buscar en ells a un germà, mai un enemic.

És difícil, però amb Déu tot és possible, i aquesta és la nostra missió, com a cristians, en el món. No hi ha res impossible pel qui creu, la cosa és trobar els mitjans per fer-ho possible.

Diumenge 28 de durant l'any

Evangelí segons sant Lluc 17,11-19

Trets principals de la persona de Jesús que mostra el text

- ▷ Jesús és conegut i estimat entre la gent del seu poble i els estrangers.
- ▷ Acull a tothom sense cap mena de distinció; acull sobretot els qui estan malalts i marginats.

Missatge principal de l'evangelí

- ▷ Seguir Jesús és molt més que complir un conjunt de normes i lleis, és confiar en Déu a totes. La fe ens salva.
- ▷ Ens hem de compadir i buscar ajudar a tothom, sobretot els qui són malalts i els marginats.
- ▷ Déu sempre és amb nosaltres: en els moments dolços i també els amargs de la vida.

Punts de connexió amb la vida dels infants i el seu context

- ▷ No podem menysprear ningú. Hem de valorar els altres pel que són, no per com van vestits, el color de la seva pell o la imatge que donen. Si volem ser bons cristians hem de fer-nos amb tothom.
- ▷ Donar les gràcies en tota ocasió ha de ser una cosa habitual en la nostra vida. Un bon seguidor de Jesús és agraït en totes les situacions de la vida.

Gràcies. És una paraula senzilla, però que és molt important pel nostre bé i pel bé dels del nostre voltant. Quan t'agraeixen una cosa això et fa sentir útil, et fa sentir estimat. Quan agraeixes una cosa, fas sentir als altres que la seva existència, la feina feta ha servit, i no han perdut el temps. Donar les gràcies, ser agraït va més enllà d'un pur formalisme, és el pas previ a l'estimar. Allò que si ho vivim de veritat, construirà, a poc a poc, una societat, un món millor.

Però la pregunta que ens podem fer nosaltres, ara i aquí és: ¿som prou agraïts? Segur que sempre fa falta ser-ho encara més. ¿Som agraïts en les nostres accions, en el nostre parlar? ¿Som agraïts en la nostra pregària? ¿Agraïm a Déu la seva ajuda?

L'evangeli d'avui parla de l'agraïment, de l'acció de gràcies. Però ens fa anar més enllà de la simple correspondència, fins i tot més enllà de les normes bàsiques d'urbanitat i cortesia. La Paraula de Déu d'avui, tracta d'agrair l'acció de Déu en la nostra vida.

Dels deu leprosos que acuden a Jesús, en veure que la seva malaltia els ha marxat, segur que tots estan contents i agraïts, però només un torna a Jesús per agrair-li la seva acció sobre ell. ¿I què se n'ha fet dels altres nou? Quan patien la malaltia, quan la vida els anava malament, surten de casa seva i van corrents a Jesús per demanar-li ajuda; però en canvi, en el moment en què les dificultats han acabat, en què la vida els va bé, s'obliden per complet de Jesús i de la fe. Ja no la necessiten.

Ens trobem davant d'una imatge que l'evangeli ens proposa, en la qual hi hem de veure reflectida la nostra vida. ¿Nosaltres com som? ¿Som dels que pensem en Déu en els moments de dificultats i d'alegries, o només en els moments en què la vida ens gira l'esquena?

Hem de donar gràcies a Déu per tot, des de la creació fins al tracte amb els germans, des de les situacions bones de la vida fins a les dolentes. Tot és motiu de donar gràcies, perquè en tot, trobem el nostre Déu, que a cau d'orella que diu com ens estima, i ens salva.